

**SEBRANE SPISY, DEKRET
KUTNOHORSKY;
PP. 1-281**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649531424

Sebrane Spisy, Dekret Kutnohorsky; pp. 1-281 by Jos. Kaj. Tyl

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

JOS. KAJ. TYL

**SEBRANE SPISY, DEKRET
KUTNOHORSKY;
PP. 1-281**

SEBRANÉ SPISY

JOS. KAJ. TYLA.

Díl pátý.

DEKRET KUTNOHORSKÝ.

V PRAZE.

Nakladatel: J. L. Kober.

1858.

DEKRET KUTNOHORSKÝ.

Povídka z dějin domácích

od

JOS. KAJ. TYLA.

V PRAZE.

Nakladatel: J. L. Kober.

1858.

Tisk Jarosl. Pospíšila.

Dekret Kutnohorský.

(Psáno roku 1841.)

— *Scripti die XI. mensis Maji, anno Domini 1408 Procopius Boczekus de Lepotic, magister artium liberarum.*

Tato slova — (totiž: Psal jsem dne 11. měsíce května léta Páně 1408 Prokop Boček z Lepotic, mistr svobodných umění) — napsal mistr Boček za krásného jarního jitra, když byl na pěkném, bílém pergamentu latinskou básně dekoučil.

Mistr Boček byl mladý, osmadvacetiletý muž pěkného zrostu a libezného pohledu. Oči jeho byly jasně modré, jako čistý otisk duše panické, a tváře dlouhým do noci sedáním poněkud sice ubledlé, ale tak hebké pleti, že se při dosti malinkém pohnutí duše co mladinká ráže zarděly. Kolem nich vlnaty se pěkně uhlazené, světlohnědé vlasy, padající okolo uší na týlo, kdežto se pak co husté, podlouhlé kroužky stáčely.

A takž byl mistr Boček nejen pro nevšední bystrost ducha svého, pro velikou učenost a znamenité básnické schopnosti, nýbrž i pro spanilou podobu těla svého, pro nezkalenou veselost myslí

a libleznou počestností mravů svých po celé Praze v dobré pověsti.

Toho roku po sv. Havle měl na vysokých školách z obzvláštního pobídnutí nejvyššího rektora přednášeti *artem poëticam et philologicam* a vykládati Homera.

Svrchu řečeného dne seděl již od čtyr hodin z rána ve své malé, ale čisté a na muže učenného dosti spořádané komnatě, a psal. — Krom zastřeného, v koutě postaveného lože, psacího stolku a několika dřevěných židliček bylo tu ještě jiný větší stůl viděti, na němž hromady rozličných písemností a rozdělaných, sem tam přeházených učených pojednání ležely. Podle stěny stála jednoduchá dubová police, plná ztuhá v kůži vázaných knih rozmanité velikosti, kteréž byl mladý mistr buď sám vlastní rukou přepsal, anebo za usechráněný peníz dosti draze od mnichů nakoupil. Byloť jich asi dvě stě — na časy tehdejší, kdežto blahé světlo knižtisku do těch komnat mužův učených ještě nesvítilo — počet zajisté nad obyčej znamenitý, a obsahující v sobě všeliké básníky, řečníky a historiky řecké i latinské, jakož i jich pozdější vykladače.

Podepsav konečně jméno své, přečítal Boček ještě jednou, a sice velmi pozorně, nový plod ducha svého. I byl, jak se podobalo, s prací svou